

SONČNA VRATA

Sončna Vrata pripeljejo posameznika na pot Ljubezni in Modrosti. Kdor v sebi odkrije ta Dva čudovita bisera lahko spozna skrivnost celotnega Vesoljnega reda, od najmanjših zakonitosti, pa vse do Prasvetlobe Večnega Ognja, kateri napaja vso Neskončnost.

181. OBJAVA

22. maj 2023

TRIJE DNEVI V TEMPLJU

»Rimski sodnik prebere in pojasni Izaijo 9, 5-6«

- 1. Tukaj je višji duhovnik porinil knjigo predme in dejal: "Tukajle, kar sam čitaj in se razkrinkaj!"*
- 2. Vzel sem knjigo in jo podal sodniku, mu pokazal mesta, katera naj bi brali, proseč ga, naj jih sam glasno bere, da ja kdo ne poreče, da sem sam zasukal besedila v Moj prid. To je bilo sodniku toliko lažje, ker se je dobro spoznal na večino jutrovske jezike in je znal brati še prav posebej starohebrejsko pisavo precej bolje kot vsi templarji skupaj.*
- 3. Sodnik je veselo vzel knjigo in pričel iz nje brati, kot sledi: "Rojen nam je otrok, sin nam je dan, čigar vladavina je na njegovih ramenih; in imenuje se Čudežni, Nasvet, Moč, Junak, Večni Oče, Knez Miru zato, da bo njegova oblast na veliko rasla in da miru ne bo konec na Davidovem prestolu in ne v njegovem kraljestvu, in da ga oblikuje s sodbo in pravičnostjo odslej dalje v večnost. To bo storila Sabaotova gorečnost!" - Potem je sodnik vprašal višjega svečenika, če je s tem besedila pravilno prebral.*
- 4. Višji svečenik se mu je pritrdilno globoko priklonil.*
- 5. Nato je sodnik dejal: "Kakor vidim, ste tu poiskali ravno tisto mesto, ki se po mojemu mnenju prilega temu mlademu, milemu in modremu dečku, kakor komajda sploh še katero drugo!"*
- 6. Kako bo neka devica rodila sina katerega bo imenovala Emanuel, to smo - vsaj po mojem čisto osebnem mnenju - tako obsežno obravnavali, da jaz niti najmanj več ne dvomim, da je ta pobič prav tisti sin, katerega so vaši preroki napovedali, po vašem najosebnejšem priznanju tiste vsem dobro poznane device po imenu Marije, kakor se mi zdi.*
- 7. In če se ne motim, mi je pred nedavnim, ob neki priložnosti glavar Kornelij pripovedoval čudežnem rojstvu nekega dečka v Betlehemu, v praznem ovčjem hlevu - zaradi pomanjkanja boljših ostaj - in sicer z velikim navdušenjem in globokim sočutjem nad skrajno neugodno usodo tiste pomembne družine in da je pogosto poizvedoval po njej, vendar po njenem odhodu v Egipt o nje ni bil sposoben izvedeti ničesar. Na žalost se je moral podati po državniških poslih v Tir, drugače bi bil prav gotovo sedaj tukaj!*
- 8. Torej, kar se nanaša na prerokovano rojstvo tega dečka, bi bili s tem o njem na jasnem in pred tem razsodiščem popolnoma zdravega in čistega razuma ne more priti več do nasprotovanja.*

9. O tem torej, da bo jedel maslo in med in po temu znal razumevati in izbirati dobro in zavračati zlo (Primerjaj 'Jezusova mladost', str. 171 op. prevajalca), si morem predstavljati po staro egipčanski navadi samo kot prisposodbo, ki najbrž - po mojem razumevanju - pove toliko kot: "Izpolnjen bo z vso Ljubeznijo in Modrostjo in bo jasno razlikoval resnično, čisto dobro in pravo zlo!"

10. Da pa zna odgovoriti, kakor noben drug modrijan in učenjak na celem svetu, o temu je prejle dodal pred vami vsemi najjasnejši dokaz in tako ima v sebi duhovnega (dopolnilo prevajalca) medu in duhovnega masla gotovo v največji meri, kar je dokazal že na pretek tudi vam, najmodrejšim v templju, in tudi kako se lahko še prav veliko naučite pri njemu - on pa od vas in pri vas gotovo ničesar! In to bi moralo biti dovolj pričevanja, koliko medu in masla je doslej zaužil?!

11. Vse to pa priča še toliko jasneje, da je prav on tisti Emanuel, katerega je rodila devica in katerega je davni prerok napovedoval in kakršnega poslej ne bo rodila nobena devica sina na tej Zemlji.

12. V vsem velikem rimskem cesarstvu še nisem videl nekega sina dvanajstih let, kateri bi bil njemu - ne glede na njegove nerazumljive čudežne sposobnosti - vsaj v naj-naj-manjši meri primerljiv in tako verjamem, da se tudi drugo besedilo, katero ste nam sami predložili nanj prav tako prilega kakor prvo, katero vam je zastavil takoj na začetku, kot tako imenovano uvodno vprašanje.

13. Ja z njim nam je resnično rojen otrok vseh otrok in sin iz naročja Bogov - kakor mi Rimljani običajno pravimo nam smrtnikom, čigar nedojemljivo vladarstvo bo resnično nosil samo na lastnih ramenih, pri čemer ne bo potreboval pomočnika!

14. Prerok je označil z navedenimi imeni očitno samo njegove lastnosti in sami povejte ali mu samo ena manjka!

15. Mar ni čudežen v svojem razumu, v svojem govoru in v svojih dejanjih?

16. Kateri modrec na Zemlji mi zmore dati še modrejši nasvet, kakor ta-le resnični in najčistejši Božji sin?!

17. Da pa je On resnična Vsemoč v vsakem pogledu - naj bo nad duhom ali nad snovjo - po temu, upam, tudi ne bo nihče več dvomil, ki ga je že slišal govoriti in videl delovati!

18. S svojim neustrašnim pogumom proti vam, skupaj z nadvse domišljavim duhovnikom, ki dovolite, da vas hvalijo in molijo nad vse bogove, je svoj neustrašni pogum junaka dovolj jasno dokazal!"

19. Zakaj je Njegov duh nujno večer in eno z Božjim duhom pa je pred vami, z malo besedami, dokazal na tako razumljiv način, da mora biti nekdo resnično udarjen s slepoto vseh noči, ki so kadarkoli obstajale na Zemlji, da ne bi že, v prvem trenutku dojel, od kod je prišel veti veter!

20. Da more edino On dati ljudem resnični notranji Mir in da je zato samo On edini, najresničnejši knez vseh knezov te Zemlje in da lahko da mir ljudem te Zemlje, kakor noben drug knez, sem pa že občutil!

21. Samo on zmore zopet ustanoviti živo staro Davidovo kraljestvo vidcev in poznavalcev, katerega ste vi že zdavnaj zrušili in utemeljiti vladarstvo, kateremu bodo večno pokorni vsi knezi te Zemlje, kljub njihovim žezlom in kronam; kajti kraljestvo najsvetejšega spoznanja je in ostaja vedno najmogočnejše na svetu in ga nikdar ne more nobena moč popolnoma podjarmiti. Kjer pa je luč in njeno vse presvetljuječe delovanje, tam pa je tudi pravo sodišče in popolna, najodkritejša pravičnost!

22. In na koncu se še glasi: "In to bo storila Sabaotova gorečnost!" Kdo drugi, kakor tega dečka skozi in skozi izpolnjujoči duh Božji je prav Gospod Sabot sam – to je nekaj, kar sem spoznal v prvem trenutku! Zakaj pa vi ne, katerih se naj vas to očitno bolj tiče kakor pa mene, nekega ajda?!

23. Oh, Bogovi, oh vsa preročišča tega sveta skupaj, kako strašno slepi, topoumni in v vsem srcu pokvarjeni morate biti, da tega ne dojamete na prvi pogled in ne občutite od kje je prišel veti veter! Jaz, nek ajd vam moram povedati, da je temu tako!

24. Kaj pa bi porekel oni prerok, ki je napisal takšne prerokbe k vaši mračnjaški trmi, če bi zopet vstal in stopil pred vas?

25. Mar se vas ne poloti sram, ko stojite sedaj neumni in slepi pred očmi Njega, čigar volja vam edina dovoljuje gnilo, po lastni krivdi slabo življenje in njegovo mračno gospodovanje?! Kaj ne bi mogel z vami napraviti isto, kar je včeraj storil z gotovim oslom in z velikim kamnom?!

26. Ob vsem tem tile še preiščujejo v vsej javnosti na dolgo in široko, kaj naj bi bilo prav - ali pred nekim Bogom katerega ne poznajo in v katerega tudi še nikoli niso verjeli ali pred svetom od katerega so se vsi zelo zredili in se nameravajo še bolj - in najresničnejši Bog stoji pred njimi, opremljen z vsemi lastnostmi, katere si je človeška domišljija kadarkoli sploh lahko predstavljala, da naredijo Boga, seveda najbolj vzvišene vrste in značaja!

27. Sedaj pa bi vseeno rad izvedel od vas, starih tepcev, kako si predstavljate nekega Boga?! Neko predstavo o njemu vendarle morate imeti!? Govorite - kajti sedaj vam zapovedujem odgovoriti mi!"

»Joramov govor o Božjem bitju kot odgovor rimskemu sodniku.«

1. Ta, ostri nagovor sodnika je naše templarje popolnoma zmedel in zelo prestrašil tako, da so zmogli samo še jecljati namesto da bi zmogli govoriti povezano. Še najbolj priseben je bil Joram in zato se je potem dvignil s svojega stola, se globoko priklonil in nato dejal:

2. (Joram:) "Visoki, strogi in najpravičnejši zapovednik in sodnik vsega Jeruzalema in še daleč naprej! Pri nas je glede resničnega pojma o Božjem bitju zelo težko, kajti Mojzes je izrecno prepovedal, narediti si kakršen koli oprijemljiv pojem o Božjem bitju ali samo kakršno koli vsaj na pol slikovno predstavo o njemu! Zato ne boš našel v našem templju nobene slike, s pomočjo katere bi si s človeškimi zunanji čutili lahko ustvarili nazorno predstavo o Božanstvu!

3. Klub temu pa so očaki kakor Abraham, Izak in Jakob večkrat imeli videnja, v katerih so Boga, kakor

neko popolno človeško postavo, videli in z njim govorili, čeprav se kasneje v Mojzesu glasi: "Nihče ne more Boga videti in obenem ostati živ; kajti Bog je pokončujoč ogenj, ki biva v nedostopni svetlobi!"

4. Toda Mojzes je kljub temu zahteval enkrat videti Boga, pa čeprav bi mu to prineslo v trenutku smrt. Bog pa je tedaj na Sinaju spregovoril Mojzesu: "Skrij se v to votlino, šel bom mimo nje, ko te pokličem stopi iz votline in videl boš moj hrbet!"

5. "No, in tako, ko je posredi enkrat neka pojava Boga in ko drugič, celo strogo po zakonu ni popolnoma nobene več in pravzaprav tudi pod kaznijo ne sme biti nobene, tedaj je resnično nekoliko težko dojeti predstavo ali pojmovati o nekem Bogu ali sčasoma sploh nič več možno, čeprav človeška notranjost kljub temu hrepeni po Bogu z obliko in strogo vzeti poganom sploh ne moremo zameriti, če si svojega Zeusa slikovno predstavljajo kot nekakšnega najpopolnejšega človeka! Mi pa imamo samo besedo "Jehova" in preko tega pa ne dosti več!"

6. Kar zadeva ob tem mene, samo kot človeka, mi je tako kot tebi ta deček kot nek Bog popolnoma v redu in nadvse zadosten. Vendar pomisli sedaj na ljudstvo, ki se čvrsto oklepa naukov Mojzesa in prerokov! Tempelj je od nekdanjega središča, od kjer črpa svojo blaženost, tja prinaša svoje želje, svoje upe in tam se mu dozdeva, da je blizu svojemu Bogu, kjer jih slednji po ušesu velikega duhovnika in po molitvah istega in njegovih pomočnikov, zazna in usliši. Vzemi ljudstvu vse to naenkrat in postavi na mesto skrinje zaveze tega božanskega dečka in v hipu boš imel splošen prevrat v celi deželi!

7. Mi smo bedaki, ker smo to prisiljeni biti. Če temu ne bi bilo tako in če ne bi bila od tega odvisna naša življenja in blaginja in mir ljudstva, potem mi že dolgo ne bi bili več nikakršni bedaki! Morda misliš, da je kar tako enostavno predstaviti ljudstvu nekaj kot obstoječe, kar ne obstoji in česar si tudi z najboljšo voljo ni mogoče niti predstavljati?!

8. Jaz zase mislim o dečku popolnoma isto kot ti. Ampak proti ljudstvu pa moram, ne glede na vse to, nadaljevati s staro prismojenostjo in ga ne smem pustiti opazati niti najmanjše sledi, da v svoji notranjosti verjamem popolnoma nekaj drugega, kakor razkazujem navzven!

9. Če bo dečku sčasoma uspelo, tako kot sedaj nas, opozoriti ljudstvo nase in da bi ga takega kakršen je, prepoznalo in sprejelo, potem bo s celotnim templjem opravil brez težav. Ampak neko ukoreninjeno stvar, na kateri se križajo tako mnoga hotenja, ni možno poriniti vkraj, kakor nekakšno staro omaro, katero se lahko brez vseh okoliščin odvrže in uniči in se postavi novo na njeno mesto.

10. To je moj pogled, katerega deli z menoj ves tempelj in komaj verjamem, da mi bo kdo oporekal!

11. Sodnik je spregovoril: "Ja, za enkrat je temu pogledu možno malo ali nič ugovarjati. Vendar nekaj pa vendar lahko pripomnimo in to je: Vi - če verjamete v dečkovo poslanstvo - morate vendarle ljudstvo opozoriti na dečka na nek primeren način in mu pokazati, kaj je sedaj prišlo v svet?!"

12. Joram je dejal: "Ta zahteva očitno spada k tistim, katere moremo imenovati zmerne in v tem bo možno morda tudi kaj storiti! Ampak to bo ves čas tvegano početje, ki bo nam in dobremu dečku pripravilo prav mnogo zadreg!"

13. Kajti, prvič, deček gotovo ne bo ostal v templju, ker ga bodo danes ali pa čisto gotovo jutri, njegovi starši zopet odpeljali v Nazaret, ki je od tu vendarle nekoliko preveč oddaljen, da bi tja poslali vse, ki bi vprašali po njemu.

14. Drugič pa nas bodo stotisoči resno vprašali za vzrok, zakaj on kot tisti, katerega so oznanjali preroki, ne stanuje v edini, njemu pripadajoči stavbi, ki je ravno tempelj.

15. In kaj bi mogli povedati ljudstvu, kot vzrok zaradi katerega daje Galileji in Nazaretu prednost pred Božjim mestom? Ljudje bi kmalu porekli: "Mesto in tempelj sta morala, nekaj velikega zakriviti; zadevo je potrebno raziskati in poravnati!"

16. Z eno besedo, lahko storimo karkoli že hočemo, vedno bi vzbudili v ljudstvu veliko razburjenje, ki bi nam povzročilo velike preglavice. Zato menim jaz, je tukaj najbrž bolj primerno o temu za enkrat ljudstvu komaj kaj omeniti, ampak vse skupaj prepustiti dečku in samemu času!

17. Karkoli že bi se nato lahko zgodilo, vsaj mi bomo po temu, tridnevnem dejanju pripravljeni in se bomo lahko sami še bolje in poglobljeno pripravili! - Sicer pa naj deček sam spregovori in odloči kaj hoče, kajti njegovi volji se bo težko upreti!"

Jakob Lorber: TRIJE DNEVI V TEMPLJU (str. 73 - 81)